

Agúst annar Tólvverja konungur var að ýmsu leyfi ólíkur öðrum sam-
 tíðarmönnum sínum, meðal annars í því, að hann átti fá jafningja sína að
 afli og líkams-kröftum og þá eigi síður í því, að hann eignadist 254 bönn!

Svo bar við dag nokkurn, þá er konungur var í ferð, ridandi hesti sínum, að
 steyfa fót undan foti hestsins; konungur varð því að fara til járnsmíðs í
 næsta þorpi og láta hann járna hlárium.

Járnsmíðurinn kom með stálherta steyfu og rétti hana að konungi;
 hann stöðaði steyfuna og bögladi hana síðan milli handa fingra sér, eins
 og bréframa væri og sagði: "Hún er ónytt! Hefirðu steki aðra betri?"

Þá kom smíðurinn með fu-herta steyfu og rétti hana að konungi.
 "Hún er ónytt líka!" sagði konungur byrður nið, og beygði steyfuna í
 höndum sér, eins blátt stíum væri.

En þegar smíðurinn kom með þridju steyfuna, en hann gat konungur
 hvorki beygt né brofið, rétti hann fiun-dala silfurpening að smíðnum og
 stöðaði að hlampa á bak hesti sínum. En smíðurinn kallaði til konungs,
 um leið og hann beygði peninginn milli fingra sína og sagði: "Soona
 niðilet silfur er ónytt!"

Konungur brosti við og rétti fiun-dala gullpening að smíðnum; en smíðurinn
 beygði hann líka milli fingra sér, eins og pappírblád væri.

Réttir þá konungur 25-dala-pening að smíðnum. Hann leit á pening
 þennan með ánægjuvís, stöðleik konunnu í vasa sínu og sagði:

"Þennan má nota!" -

- Þetta hefur hafa verið hid einasta steyfi, sem Agúst annar
 fann jafningja sína að kröftum og viti.

Pólveija Konungur fann jafningja sínu að Kroffum. —

Þessi mikli Kraftajötunn, ágúst 2. hertogi í Saxlandi og síðan Konungur Pólveija, var fæddur árið 1670 og dó 1733. Í Saxlandi var hann nefndur Frídríks fyrsti. Hann ^{var} fríður maður tætt og tíngulegur að vallaarsýn, en eyðstu seggur hinn mesti og Kvenna bosi. Hafa vist fáir leitið þá eftir honum, að eignast 254 börn, eins og áður er sagt, enda sum þeirra í meinum, að haldid var.

Til þess að ná Konungdómi í Póllandi varð hann óberijá miklum færmum- um í miðum og til þess að þóknast hinum nýja þögnum sínum, Pólveija- um, varð hann að taka Kathólstra trú, en það olli hinum strangtrúndu Lüthersteni Soxnum mikils angurs og ama.

Hann gjörðist bandamaður Rússa og Danmerkur í hernadi á móti Karli 12. Konungi Svía, en beið ósigur og velt úr Konungsstóli Pólveija 1704. En að loknum bardaganum við Piltava náði hann aftur Konungs-típu í Póllandi 1717, með ógurlegum kostnadi fyrir land hans og fjöd og eyddi nú, eigna síður en áður, ógruni fjar í brudli sínu við hina gleðilegu kirk sína, sem hann reyndi að láta standa jafuþotis við hina annálidu kirk Rídríks fjórtaða Frakk- Konungs.

Ágúst annar lifði sell-lífi hinna mesta og eyddi fé þögna sína, en þeir lidu mikla nauð.